

**Derde dinsdag in
september**

**Mini-nota 2009 Perspectief,
ChristenUnie-jongeren**

Oog voor de toekomst!



Inleiding

De derde dinsdag in september. Het moment waarop meer dan op andere dagen in het jaar duidelijk wordt wat de visie van het kabinet is. Samen leven en samen werken, dat is het doel van het kabinet Balkende 4, uitgesproken in het regeerakkoord. Van zoveel mogelijk mensen wordt gevraagd om mee te werken om een einde te maken aan de economische crisis.

Maar wat gaat het kabinet doen om ook het samen leven als speerpunt te behouden ook al zijn de financiële mogelijkheden beperkt? En wordt het er wel genoeg rekening gehouden met de toekomstige generatie, de jongeren van nu?

Met deze mini-nota doet PerspectieF een handreiking naar het kabinet. Aandacht en geld voor de toekomstige generatie is nu noodzakelijk. Voor PerspectieF zijn onderwijs, jeugd en gezin en ontwikkelingssamenwerking speerpunten. Een nieuw begrotingsjaar staat voor de deur. Een jaar waarin PerspectieF ChristenUnie-jongeren veelvuldig van zich laat horen, zeker op deze punten.

Onlangs heeft PerspectieF, net als het kabinet in haar beginperiode, een tour van honderd dagen georganiseerd. In de tour van PerspectieF werd een analyse gemaakt van het kabinetsbeleid van de ChristenUnie. De ChristenUnie heeft na de coalitieonderhandelingen aan aantal zaken als winstpunt getypeerd. PerspectieF heeft tijdens haar tour gekeken of deze punten ook daadwerkelijk verzilverd worden. Een aantal van deze analyses is ook opgenomen in deze nota.

PerspectieF is zich bewust dat het Kabinet staat voor één van de grootste uitdagingen uit de geschiedenis. Daarom is het juist nu van belang om keuzes te maken met oog voor de toekomst. PerspectieF houdt ook dit jaar de ChristenUnie en het kabinet scherp.

Ijmert Muilwijk, voorzitter PerspectieF, ChristenUnie-jongeren &
Wouter Kremer, vicevoorzitter PerspectieF, ChristenUnie-jongeren

Niet bezuinigen op ontwikkelingssamenwerking

Over het jaar 2010 zal de schaduw van de economische crisis hangen. De economische crisis leidt tot de wens om extra te bezuinigen op bepaalde overheidsuitgaven. In het voorjaar van 2009 ontstond er zo ook weer discussie over de hoogte van het budget dat Nederland aan ontwikkelingssamenwerking besteedt. Gelukkig zijn extra bezuinigen op de ontwikkelingssamenwerking toen uitgebleven.

Scherpte is nu echter noodzakelijk. Minister Koenders van ontwikkelingssamenwerking heeft al aangegeven dat er bezuinigd gaat worden op de ontwikkelingssamenwerking. Deze bezuinigingen zijn zelfs groter dan de daling van het bruto nationaal product van Nederland, waaraan het budget voor ontwikkelingssamenwerking gekoppeld is. Perspectief wil niet dat zulke bezuinigingen op de ontwikkelingssamenwerking plaatsvinden. De ontwikkelingslanden zijn namelijk niet verantwoordelijk voor de huidige economische crisis. Het realiseren van de afgesproken millenniumdoelstellingen moet voorop blijven staan. Zonder investeringen in onder meer goed onderwijs, voldoende en veilig voedsel en drinkwater en betrouwbare medische zorg is een betere levenssituatie in de ontwikkelingslanden niet mogelijk.

Tegelijk dient er werk gemaakt te worden van andere structurele verbeteringen voor de ontwikkelingslanden. Grijp de wereldwijde crisis en de daardoor nodige hervormingen aan als kans voor het oplossen van de nadelige handelsbelemmeringen waarmee de ontwikkelingslanden te maken hebben. Streef naar een eerlijke wereldhandel waarin ook kleine zelfstandige boeren en andere kleine zelfstandige ondernemers uit de ontwikkelingslanden een goed bestaan kunnen opbouwen.

“Ook in het komende begrotingsjaar moet er niet worden bezuinigd op de ontwikkelingssamenwerking.”

Knopen doorhakken over hypotheekrenteaftrek

De crisis vraagt niet alleen om duidelijk beleid in het buitenland. Ook in Nederland is dit het moment om knopen door te hakken. Al jaren klinken er geluiden dat de Nederlandse woningmarkt niet goed functioneert. Hoewel de stijgende huizenprijzen als een zegen werden beschouwd, werd het voor mensen zonder huis steeds moeilijker om de markt te betreden. De cijfers liegen er niet om. Starters leenden in 2002 gemiddeld 6,5 keer hun jaarinkomen om de beschikking te krijgen over een eigen huis. Hierdoor is hun woonquote (netto woonlasten / besteedbaar huishoudensinkomen) gestegen naar maar liefst 25%, terwijl dit in 1985 nog 14% was. Het is voor veel mensen daardoor bijna niet mogelijk om aan een woning te komen. Voor de starters die hier wel in slagen neemt dat de schuldenlast toe, met als gevolg dat het aantal jonge gezinnen dat in de risicogroep valt steeds groter wordt. Bij elke financiële tegenslag komt deze groep direct in de problemen. De huidige crisis laat hier de gevolgen al van zien.

Hoewel ook de VROM-raad in 2007 al een vernietigend rapport uitbracht over het gevoerde overheidsbeleid op het gebied van de woningmarkt blijft het vanuit het kabinet angstig stil. Hoewel het op het eerste gezicht lijkt dat de crisis de problemen voor starters voor een deel oplost is een gedegen langetermijnbeleid nodig. De kern van het probleem is het te lage aanbod van woningen. Door de crisis vindt er een tijdelijke vraaguitval plaats, het is echter te verwachten dat de vraag na de crisis weer aantrekt. Het aantal starters vermindert immers niet. De huidige crisismaatregelen van de overheid zijn erop gericht om de vraag te stimuleren. Dit lost misschien een deel van de korte termijn problemen, voor met name projectontwikkelaars en bouwers op, aan een werkelijke verbetering dragen ze niet bij. Sterker nog als er de komende jaren minder woningen worden gebouwd verslechtert de situatie.

Het is al jaren duidelijk dat gemeenten en projectontwikkelaars niet voldoende macht hebben of willen hebben om de situatie voor starters te verbeteren. Nu blijkt dat ook woningcorporaties steeds minder mogelijkheden hebben. Het kabinet moet daarom ophouden de problemen voor zich uit te schuiven en moet nu in actie komen, zodat jongeren op korte termijn een eigen betaalbare woning kunnen kopen. Het zorgen voor voldoende middelen voor de corporaties moet daarbij een makkelijke eerste stap zijn. Ook moet dit kabinet eindelijk de stap zetten om de hypotheekrenteaftrek verder af te gaan toppen. Alleen op die manier kunnen we echt de woningmarkt hervormen



Organisaties Centra voor Jeugd en Gezin moeten beter samenwerken

Vol trots presenteerde de ChristenUnie aan het begin van deze kabinetsperiode haar eigen minister voor Jeugd en Gezin. Toch zijn we er nog niet met het oprichten van Centra voor Jeugd en Gezin door het hele land. De ChristenUnie moet ondanks de liberale tegenwind doorpakken en zorgen dat de eilandjescultuur in de jeugdzorg voor goed verdwijnt.

Deze centra hebben zichzelf als doel gesteld om preventief bezig te zijn. Het zijn soort inloophuizen voor ouders met vragen over opvoeding. Uit een peiling van Perspectief onder verschillende gemeenten blijkt dat er veel verschillende organisaties terecht gekomen zijn onder het dak van het centrum van Jeugd en Gezin. Van consultatiebureau tot jongerenwerker. Een goede eerste stap. Maar de samenwerking tussen deze instanties verloopt verre van optimaal.

Ondanks de fysieke bundeling houden alle betrokken organisaties in het centrum hun eigen visie. De organisaties zitten nu met elkaar onder een dak, maar binnen zijn de muren nog veel te hoog.

Zo hebben consultatiebureaus en de pedagogen nog steeds een eigen visie op het kind. Ze redeneren elk vanuit de eigen organisatie en eigen belang. Op die manier krijgen we niet de afstemming waarvoor deze centra in de eerste plaats opgericht zijn. De belangen van het kind mogen nooit ondergeschikt worden aan de verschillende organisatiebelangen. Een fusie van alle partijen in de centra voor Jeugd en Gezin is de enige oplossing om alle neuzen in dezelfde richting te krijgen. Op die manier gaan alle betrokkenen samen aan één doel werken: het welzijn van kind en gezin. Verdere eenheid stimuleert de laagdrempeligheid van de Centra waardoor kinderen en ouders er makkelijker naar binnen lopen.

Rouvoet moet juist een stap extra zetten in plaats van af te remmen zoals vanuit liberale hoek bepleit wordt. De binnenmuren in de Centra voor Jeugd en Gezin moeten afgebroken. Welzijn van kind en gezin staan immers voorop. Dan pas worden de Centra voor Jeugd en Gezin echt een winstpunt voor de ChristenUnie.



Houdt rug recht in koopzondag debat

Afgelopen jaar waren er verhitte discussies over het wel of niet toestaan van koopzondagen. Onlangs speelde het debat hier over weer op in Amsterdam. Dit terwijl in het coalitieakkoord staat dat „Het oneigenlijke gebruik van de toerismebepaling in de Winkeltijdenwet ter verruiming van het aantal koopzondagen wordt tegengegaan". De economische crisis wordt gebruikt om onder deze afspraak uit te komen. Recente cijfers van het Centraal Plan Bureau laten echter zien dat terugdringen van het aantal koopzondagen een gering negatief economisch effect zal hebben.

De economie staat in dienst van de mens en niet andersom. Naast samen werken, staat voorop het coalitieprogramma namelijk ook samen leven. Laten we dat niet uit het oog verliezen. Door koopzondagen worden veel ondernemers en werknemers meegesleept in iets wat ze helemaal niet willen, maar wel moeten doordat de buurman ook open is op zondag.

De ChristenUnie moet haar rug recht houden in het debat over koopzondagen; een collectief rustmoment is belangrijk. De economische crisis mag geen excuus vormen voor het uitbreiden of uistellen van de inperking van het aantal koopzondagen. Minister Van Der Hoeven moet aangespoord worden om een voorstel te formuleren wat ;

- 1) daadwerkelijk tot een forse inperking van het aantal koopzondagen leidt en
- 2) dit moet uiterlijk in 2010 behandeld worden. Er moet op toegezien worden dat dit winstpunt van de ChristenUnie niet naar een volgende kabinetsperiode geschoven wordt.



Grote aantal universitaire studenten vraagt om actie

Nog nooit zijn er zo veel studenten aangemeld dan in dit cursusjaar. Voor de verschillende universiteiten is het een grote vraag op welke manier zij op een goede en kwalitatieve manier onderwijs kunnen geven aan deze grote groep nieuwe studenten. Al deze studenten hebben recht op onderwijs en voldoende begeleiding. Het is daarom noodzakelijk dat er meer docenten aangetrokken en aangenomen moeten worden: hier is alleen geen geld voor beschikbaar.

De Tweede Kamerfractie van de ChristenUnie en het kabinet moeten zich hard moeten blijven maken voor het hoogstaande onderwijs wat in Nederland aangeboden wordt. Wanneer er nu een grote stroom nieuwe studenten aangemeld zijn, moeten de universiteiten hier de middelen voor krijgen om deze nieuwe studenten op een goede manier les te kunnen geven.

“Wanneer er nu een grote stroom nieuwe studenten aangemeld zijn, moeten de universiteiten hier de middelen voor krijgen om deze nieuwe studenten op een goede manier les te kunnen geven.”

Houd het behalen van een tweede Bachelor en Master mogelijk

Er zijn meerdere maatregelen die het kabinet heeft genomen als antwoord op de crisis. Ook deze maatregel raakt het onderwijs en de studenten. De kennis economie mag echter niet het kind van de rekening worden in de crisis. De maatregel waar het Perspectief om gaat is dat studenten, die de 30 jaar gepasseerd zijn, na 2011 geen kans meer krijgen om alsnog eenmalig een Bachelor- of Masterdiploma te behalen met steun van de overheid. Studenten welke na een al reeds behaalde bachelor- of Masterdiploma nog een opleiding willen volgen moeten dit nu uit eigen zak moeten betalen.

Perspectief vindt dat de Tweede Kamerfractie en het kabinet zich moeten realiseren dat de kenniseconomie er mee gebaad is wanneer er studenten een goede opleiding hebben genoten. Ook moeten studenten welke in eerste keus een verkeerde keus hebben gemaakt, de kans krijgen om daarna alsnog een studie te volgen die beter bij hen past. Deze maatregel moet dus terug worden gedraaid. De Eerste Kamer moet het voorstel van Plasterk om de Tweede Master niet te financieren nog goedkeuren. Perspectief dringt er bij de Eerste Kamer fractie van de ChristenUnie op aan om kritisch naar het voorstel te kijken



OV-kaart voor minderjarige Mbo-studenten.

Het kabinet heeft in het verleden beloofd dat alle studenten gebruik kunnen maken van de OV-studentenkaart. Niet alleen de studenten aan het hoger onderwijs en aan de universiteiten maar ook de Mbo-studenten. Door bezuinigingsmaatregelen heeft het kabinet echter besloten om op deze belofte terug te komen.

Perspectief vindt dat het kabinet en de Tweede Kamerfractie van de ChristenUnie de Mbo-studenten in de kou laten staan. De studenten worden op deze manier niet serieus genomen om op een volwaardige manier naar de school van eigen keuze te gaan. Op dit moment moeten alle vervoerskosten betaald worden totdat de student de meerderjarige leeftijd heeft bereikt.

De OV-jaarkaart van Mbo-studenten moet er alsnog komen voor de studenten om zo de ongelijkheid met de andere studenten weg te nemen en hen op deze manier te stimuleren de opleiding af te maken en zich ten volste in te zetten voor de toekomst om op een goede manier te kunnen participeren op de arbeidsmarkt.



Uitdaging

Dit kabinet staat voor een grote uitdaging. De staatschuld mag niet nog verder oplopen. De rekening mag niet naar de volgende generaties doorgeschoven worden. Die jongere generatie krijgt het al zwaar door de vergrijzing. Tegelijkertijd willen we geen grote bezuinigingen op onderwijs. Dit betekent dat we zuinig moeten zijn op alle overige uitgaven om de overheidsfinanciën houdbaar te houden. Heilige huisjes zoals de hypotheekrenteaftrek mogen hier bij gespaard worden. Ook moet het kabinet de na het uitkomen van het SER advies aanstaande oktober haar rug recht houden bij het omhoog brengen van de AOW-leeftijd.

Ten slotte willen we alle bewindspersonen en volksvertegenwoordigers Gods zegen toewensen in het komende jaar.